

LŪGŠANAS SPĒKS: AIZLŪDZOT PAR CITIEM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 12:7–9, Ef 6:12; Ebr 7:25; Ef 1:15–21; Dan 10:10–14; 1Jņ 5:14–16.

ATMIŅAS PANTS:

“Izsūdziet cits citam savus grēkus un aizlūdziet cits par citu, ka topat dziedināti. Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, darbotamās savā spēkā” (Jk 5:16).

Jau nās Derības draudzes locekļi izjuta vajadzību pēc lūgšanas. “Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus” (Apd 4:31). Ievēro, mācekļi lūdza. Viņi tika piepildīti ar Svēto Garu, un tad viņi runāja Dieva Vārdu ar drosmi un pārliecību.

Pastāvēja tieša saikne starp viņu lūgšanām, Svētā Gara piepildījumu un spēcīgu Dieva Vārda pasludināšanu. “Mācekļi . . . nelūdza pēc svētības tikai sev. Viņi bija nospiesti ar dvēseļu glābšanas nastu. Viņi saprata, ka evaņģēlijs ir jānes pasaulei, un viņi pieprasīja spēku, ko Kristus bija apsolījis.” (Elena Vaita “Apostuļu darbi”, 37. lpp.)

Kad mēs meklējam Dievu un aizlūdzam par citiem, Dievs darbojas mūsu sirdīs un velk mūs tuvāk Sev, dodot dievišķu gudrību tos mantot Viņa valstībai (Jk 1:5). Lai vilktu viņus pie Sevis, Viņš arī spēcīgi darbojas viņu dzīvē tādā veidā, ka mēs nevaram to ne redzēt, ne pilnībā saprast (1Jņ 5:14–17).

Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. jūlijā.

Kosmiska cīņa

Salīdzini Atkl 12:7–9, Ef 6:12 un 2kor 10:4. Kā šie panti ietekmē mūsu izpratni par aizlūgšanu? _____

Bībele paceļ priekškaru starp redzamo un neredzamo pasauli. Pastāv cīņa starp labo un ļauno, starp taisnības spēkiem un tumsas spēkiem, starp Kristu un sātanu. Šajā kosmiskajā cīņā Dievs ciena cilvēka brīvību. Viņš nekad nemanipulē ar gribu un nepiespiež sirdsapziņu. Viņš sūta Savu Svēto Garu pārliecināt vīriešus un sievietes par dievišķo patiesību (Ņ 16:7, 8). Debesu eņģeļi iesaistās kaujā, lai ietekmētu cilvēkus mūžībai (Ebr 1:14). Dievs arī sakārto notikumus cilvēku dzīvē, lai vadītu tos pie Viņa.

Tas, ko Dievs nedara – Viņš nepiespiež sirdsapziņu. Piespiešana ir pretēja Dieva valstībai. Piespiešana ir ienaidā ar mīlestības principu, kas ir Viņa valdības pamats. Lūgšana ir tik nozīmīga tieši šajā aspektā! Lai gan Dievs dara visu, ko Viņš var, lai aizsniegtu cilvēku, pirms mēs lūdzam, mūsu lūgšanas atbrīvo vareno Dieva spēku. Viņš ciena mūsu izvēles brīvību, lūdzot par citiem, un lielās cīņas starp labo un ļauno gaismā Viņš var izdarīt vairāk, kad mēs lūdzam, nekā kad mēs to nedarām.

Pārdomājiet uzmanīgi šo apgalvojumu: “Dieva plāna daļa ir, atbildot uz ticības lūgšanu, piešķirt mums to, ko Viņš nebūtu devis, ja mēs nebūtu šādi prasījuši.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 525. lpp.) Lielajā cīņā starp labo un ļauno lūgšana ir tā, kas ienes izmaiņas. Kad mēs lūdzam par kādu, kas nepazīst Kristu, atveras dievišķas svētības kanāli, kas ieplūst viņu dzīvē. Dievs vērtē mūsu izvēli lūgt par viņiem un vēl spēcīgāk darbojas viņu labā.

Jautājumā par aizlūgšanu mums vajadzētu pazemīgi atzīt, ka mēs pilnībā nesaprotam Dieva darbus, bet tam nevajadzētu atturēt mūs no pastāvīgas svētību lūgšanu pieņemšanas par sevi un citiem.

Kā tu domā, kāpēc Dievs darbojas spēcīgāk tad, kad mēs lūdzam, nekā tad, kad mēs atstājam lūgšanas novārtā? Pat ja mēs pilnībā nesaprotam, kā tas viss strādā, kāpēc Bībeles norādījumam lūgt vajadzētu mudināt mūs to arī darīt? _____

Jēzus, varenais Aizlūdzējs

Izlasi Lk 3:21, Lk 5:16 un Lk 9:18. Ko šie panti stāsta tev par saistību starp Jēzus lūgšanu dzīvi un Viņa efektivitāti kalpošanā? _____

Jēzus dzīve bija pastāvīga dievišķa komunikācija ar Savu Tēvu. Kristību laikā, kas bija Viņa mesiāniskās kalpošanas sākums, Viņš lūdza pēc dievišķa spēka piepildīt Debesu nodomu. Svētais Gars deva Viņam spēku darīt Tēva gribu un izpildīt uzdevumu Viņa priekšā. Vai tā bija piecu tūkstošu pabarošana, lepras dziedināšana, dēmonu apsēsto atbrīvošana, Jēzus atzina, ka cīņā starp labo un ļauno lūgšana ir varens ierocis, lai atsistu elles spēkus. Lūgšana ir Debesu norādīts ceļš, kā apvienot mūsu bezpalīdzību un vājumu ar Dieva visvareno spēku. Tas nozīmē, ka mēs esam pacēlušī sevi augšup pie Dieva, kas vienīgais var aizskart to cilvēku sirdis, par kuriem mēs lūdzam.

Izlasi Lk 22:31–34 un Ebr 7:25. Kādu drošību Jēzus sniedza Pēterim, lai sagatavotu viņu kārdināšanām, ko viņš piedzīvos drīzā nākotnē? Kādu drošību Viņš dod katram no mums, kad mēs piedzīvojam kārdināšanas? _____

Ietekmīgi dvēseļu mantotāji ir lūgšanu vīri un sievas. Jēzus lūdza par Pēteri, nosaucot viņu vārdā. Viņš deva drošību Pēterim, ka viņa lielāko kārdināšanu laikā Viņš par to lūgs. Sātans ļoti labi saprata Pētera potenciālu Dieva valstības paplašināšanā. Viņš plānoja darīt visu, kas iespējams, lai iznīcinātu Pētera pozitīvo ietekmi kristīgajā draudzē. Bet kārdināšanu laikā Jēzus lūdza par Pēteri, un Kunga lūgšanas tika atbildētas. Kāda tā ir saviļņojoša realitāte, ka Glābējs lūd arī par mums. Viņš aicina mūs pievienoties Viņam šajā aizlūgšanu darbā un pacelt citus Viņa troņa priekšā, nosaucot vārdā.

Mūsu neatlaidība lūgšanās norāda uz atziņu, ka mēs esam pilnīgi atkarīgi no Dieva, lai aizsniegtu tos, par kuriem mēs lūdzam.

Par ko tu lūdz šodien? Kāpēc ir svarīgi nekad nepadoties, lai cik grūta būtu situācija?

Pāvila aizlūgšanas

Aizlūgšanas ir bībeliskas. Ar šīs kalpošanas palīdzību Pāvils lūdza par jaunatgrieztajiem draudzēs, ko viņš bija nodibinājis savas evaņģēliskās kalpošanas laikā. Pāvils ticēja, ka tad, kad mēs lūdzam, notiek kaut kas tāds, kas nenotiktu, ja mēs nebūtu lūguši. Lai gan viņš tika nošķirts no saviem mīļajiem, viņš atzina, ka viņi var būt vienoti savās sirdīs, lūdzot citam par citu.

Izlasi Ef 1:15–21. Uzraksti sarakstu ar dažādiem lūgumiem, ko Pāvils izteica Dievam par efeziešiem. Ko viņš īpaši lūdza Dievu viņiem dot? _____

Pāvila lūgšana par Efezas ticīgajiem ir ievērojama. Viņš lūdza, lai Dievs dotu viņiem gudrību un garīgas izšķiršanas spējas, lai Viņš varētu apgaismot viņu prātus ar dievišķo patiesību un dot viņiem mūžīgās dzīvības cerību. Viņš arī lūdza, lai viņi varētu piedzīvot Dieva spēka vareno darbu savā dzīvē. Šis Dievs ir tik spēcīgs, tik varens, ka Viņš uzcēla Jēzu no mirušajiem – tas ir notikums, kas veido pamatu viņu cerībai uz mūžīgo dzīvību Viņā. Viņa lūgšana noslēdzas ar atgādinājumu par “Kristus godības bagātībām” un “Viņa mantojumu”. Efezas kristiešiem vajadzēja būt pildītiem ar drosmi, zinot, ka Pāvils lūdza par tiem un ko viņš par tiem lūdza.

Izlasi Fil 1:3–11 un ievēro Pāvila lūgšanas toni. Ja tu būtu Filipu draudzes loceklis un saņemtu no Pāvila šādu vēstuli, kurā būtu teikts ne tikai tas, ka viņš lūdz par tevi, bet arī viņa lūgšanas saturs, kā tu justos un kāpēc? Kādi apsoliņumi atrodami tās vārdos? Kādi vienlaikus ir brīdinājumi? _____

Šie ir vieni no vispaceļošākajiem un iedrošinošākajiem vārdiem Bībelē, kas pilni ar apsoliņumiem, kā arī aicina būt piepildītiem ar mīlestību, zināšanām un izšķiršanas spēju, kas nāk no Jēzus pazīšanas, lai mēs varētu būt viss, ko Dievs ir iecerējis.

Neredzamie spēki darbā

Aizlūgšana ir varens ierocis kaujā starp labo un ļauno, ko mēs saucam par “lielo cīņu”. Viena no visskaidrākajām šīs kaujas atklāsmēm ir Dan 10. nodaļa.

Jūs atcerēsieties, ka pravietis Jeremija bija paredzējis jūdu atrašanos babiloniešu gūstā septiņdesmit gadus. Daniēla dzīves beigās šis pravietiskais jūdu gūstniecības periods tuvojās noslēgumam. Daniēls bija nobažījies. Viņš neredzēja pazīmes, ka Jeremijas vārdi varētu piepildīties. Viņa tauta joprojām atradās gūstā.

Babiloniju bija uzveikuši mēdieši un persieši, bet jūdi vēl joprojām bija gūstā. Daniēls gavēja un lūdza trīs nedēļas. Viņš nopietni aizlūdza par savu tautu. Trīs nedēļu beigās viņam parādījās varens eņģelis.

Izlasi Dan 10:10–14. Kad Daniēla lūgšana tika uzklausīta, un kas uz laiku to kavēja?

Šie ir fascinējoši panti. Lai tos pilnībā saprastu, mēģināsim noteikt dažus tēlus. Kas ir “Persijas valsts valdnieks” (NKJV)? Noteikti ne Kīrs. Viņš ir Persijas impērijas valdnieks. Frāze “Persijas valsts valdnieks” visdrīzāk aino sātanu. Jēzus viņu sauca par “šīs pasaules valdnieku” vai “pasaules valdnieku” (Jņ 12:31, Jņ 14:30). Pāvils nosauca viņu par “gaisa valsts valdnieku” (Ef 2:2). Ja Persijas valdnieks ir sātana simbols, tad kas ir Mihaēls? Jēdziens “Mihaēls” Bībelē ir lietots piecas reizes (Atkl 12:7; Jūdās 9; Dan 10:13, 21 un Dan 12:1). Rūpīgi šo pantu pētījumi atklāj, ka Mihaēls (kas nozīmē “līdzīgs Dievam”), ir vēl viens jēdziens, kas apraksta Jēzu kā visu eņģeļu Pavēlnieku tiešā kaujā ar sātanu. Kristus ir mūžīgs, pirms visa eksistējošs, visspēcīgais dievišķs Dieva Dēls. Viena no Viņa kā visu eņģeļu Pavēlnieka funkcijām ir sakaut un visbeidzot iznīcināt sātanu.

Daniēla 10. nodaļa atvelk priekškaru un atklāj šo cīņu starp labo un ļauno. Kad Daniēls lūdza, Mihaēls, visvarenais Jēzus, nonāk no Debesīm, lai atsistu elles spēkus. Lai gan mēs to neredzam, Jēzus darbojas, lai atbildētu arī uz mūsu aizlūgšanām. Viņš ir varens Glābējs. Neviena no mūsu lūgšanām nepaliek neievērota.

Kā tu redzi lielās cīņas realitāti norisināties tavā personīgajā dzīvē? Ko šai realitātei vajadzētu tev stāstīt par to, kādi lēmumi tev jāpieņem? _____

Lūgšanas fokuss

Visā Bībelē ir uzsvars uz konkrētību lūgšanā. Lūgšana nav kādas neskaidras dvēseles ilgās. Tā atklāj Dievam specifiskus lūgumus. Jēzus lūdza konkrēti par Saviem mācekļiem. Apustulis Pāvils ļoti specifiski lūdza par Efezas, Filipu un Kolosas kristiešiem. Viņš lūdza par saviem jaunajiem kolēģiem, piemēram, par Timoteju, Titu un Jāni Marku.

Izlasi 1Sam 12:22–24 un Īj 16:21. Kas šiem diviem pantiem ir kopīgs? Ko tie stāsta par aizlūgšanām? _____

Gan Samuēls, gan Ījabs uzsver vajadzību pēc nopietnām, sirdī izjustām, specifiskām aizlūgšanām. Samuēla vārdi ir visai spēcīgi. Viņš izsaucas: “Arī es nekad tā neapgrēkošos pret To Kungu, ka mitētos par jums aizlūgt” (1Sam 12:23). Mēs gandrīz varam dzirdēt Samuēla lūgšanas atbalsi Ījaba vārdos: “Lai Viņš mirstīgajam piešķirtu taisnību nesaskaņās ar Dievu un lai Viņš izšķirtu nesaskaņas starp cilvēku un viņa draugu” (Īj 16:21). Lūgt Dievu par cilvēkiem, kas nepazīst Kristu, ir mūsu darbs.

Izlasi 1Jņ 5:14–16. Kas notiek, kad mēs aizlūdzam par citiem? _____

Kad mēs lūdzam par citiem, mēs kļūstam viņiem par Dieva svētību kanālu. Viņš liek caur mums plūst uz viņiem dzīvības ūdens upei no Debesu troņa. Visi sātana pulki dreb no nopietnu aizlūgšanu skaņas. Elena Vaita lūgšanas spēku apraksta ar šiem nozīmīgajiem vārdiem: “Sātans nevar izturēt, ka tiek uzrunāts viņa spēcīgais pretinieks, jo viņš baidās un dreb Viņa spēka un majestātiskuma priekšā. Visi sātana pulki dreb no dedzīgas lūgšanas skaņas.” (“Liecības draudzei” 1. sēj., 346. lpp.) Kaujā par pazudušo ļaužu dvēselēm lūgšana savieno mūs ar dievišķā spēka Avotu.

Izlasi Mt 18:18,19. Kāda ir šo pantu saistība ar aizlūgšanām, un kā tie iedrošina lūgt kopā ar citiem par to cilvēku glābšanu, kas nepazīst Kungu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Lūgšanas priekštiesība” (93.–104. lpp.) un grāmatā “Liecības draudzei” 7. sēj. “Darbs draudzes locekļu labā” (19.–24. lpp.).

Kad mēs lūdzam par citiem, Dievs augstu novērtē mūsu nodošanos Viņam un mūsu atkarību no Viņa spēka, iesaistot visus Debesu resursus, lai pārveidotu cilvēku dzīves. Kad mūsu lūgšanas uzkāpj pie Viņa troņa, eņģeļi pēc Viņa pavēles sāk darboties. “Kalpojošie eņģeļi pie troņa gaida, lai nekavējoties paklausītu Jēzus Kristus norādījumam atbildēt uz katru lūgšanu, kas pienesta nopietnā, dzīvā ticībā.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis” 2. sēj. 377. lpp.) Mums ir drošība, ka neviena lūgšana nav pazudusi, neviens nav Dieva aizmirsts. Tās tiek noglabātas Debesīs, lai tiktu atbildētas laikā un vietā, ko Viņš zina vislabāk. “Ticības lūgšana nekad netiek pazaudēta. Bet uzstāt, lai tā vienmēr tiktu atbildēta tādā veidā, kā mēs to gaidījām, ir iedomība.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 1. sēj., 231. lpp.) Kādu iedrošinājumu sniedz mums šie vārdi, aizlūdzot par saviem dzīvesdraugiem, dēliem un meitām, radniekiem, draugiem un darba biedriem, kas nepazīst Kristu! Neviena nopietna lūgšana nekad netiek pazaudēta. Mēs varam neredzēt tūlītēju atbildi, par ko lūdzam, bet Dievs strādā ar viņu sirdīm tā, kā mēs uzzināsim tikai mūžībā.

JĀUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi Fil 1:19, Kol 4:2, 3 un 2tes 3:1, 2. Atrodies apcietinājumā, kāda bija Pāvila drošība, pateicoties filipiešu lūgšanām? Par ko viņš kolosiešiem un tesalonīķiešiem prasīja lūgt viņa labā? Kāda ir šo aizlūgšanu saistība ar dvēseļu mantošanu?

2. Pārdomā lielās cīņas realitāti un to, ka tā veido lielo stāstu par šo pasauli, kurā mēs dzīvojam. Kā tavas zināšanas par šo cīņu palīdz tev saprast lūgšanas svarīgumu? Jā, Jēzus šajā karā ir uzvarējis, un mēs zinām, ka beigās taisnība triumfēs. Bet kāpēc ir tik svarīgi, ka šobrīd mēs lūdzam un cenšamies darīt visu, ko varam, lai paliktu uzticīgi Viņam un strādātu citu glābšanas labā?

3. Kādi ir šķēršļi efektīvākai aizlūgšanu dzīvei? Kādus aizbaidinājumus tu izmanto (ja tu izmanto), lai nelūgtu vēl vairāk par citiem, kam tas ir nepieciešams?
